

- спрощення процесу проектування. Перехід від концептуального проектування до створення документації за допомогою універсальних інструментів, які забезпечують точність моделі на кожному етапі.

- вбудовані інструменти візуалізації і аналізу. Створення реалістичних візуалізацій і об'єктів віртуальної реальності на основі моделей. Більш точна оцінка проектного задуму завдяки інструментам для аналізу енергоспоживання.

- розширення робочих процесів BIM за рахунок інструментів автоматизованого проектування. Визначення геометрії, вивчення варіантів конструкцій, автоматизація процесів і обмін даними між додатками.

- міжгалузева спільна робота.

Таким чином, відбувається підвищення ефективності спільної роботи фахівців в розширеній проектній групі завдяки хмарним інструментам, які підтримують паралельне виконання завдань з використанням функцій BIM незалежно від того, де знаходяться користувачі. Це, у свою чергу, обумовлює підвищення якості процесу проектування в цілому і якості архітектурно-містобудівного простору життєдіяльності людини.

ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ САДОВО-ПАРКОВИХ ОБ'ЄКТІВ В СТРУКТУРІ СУЧАСНОГО МІСТА

Чабань І.В.

Науковий керівник – Мартишова Л.С., канд. архіт., доцент

Структура сучасного міста – дуже складний організм, що складається з багатьох елементів, поєднаних «зеленим» ландшафтно-рекреаційним каркасом. Садово-паркові об'єкти – це основа цього каркасу, що є невід'ємною частиною структури сучасного міста.

Двадцять перше століття продовжило тенденції минулого на глобальну урбанізацію все більших територій. Поряд з позитивними наслідками, даний процес приносить негативні – у вигляді істотного зниження умов комфортного проживання мешканців міських територій. Саме для нівелювання даних наслідків, в структурах міст створюються рекреаційні території – садово-паркові зони та зелені насадження, отримують реновацію індустриальні зони та транспортно-комунікаційні споруди, що втратили свої функції.

Сучасні містобудівні структури найбільших міст являють собою масштабні територіально організовані системи, які ускладнюються і трансформуються з метою досягнення найбільш значущих соціальних функцій експлуатування суспільно-значущих територій та реконстру-

кції просторів історичних садово-паркових зон, їх архітектурної і ландшафтної складової. Важливим елементом в функціонуванні цієї системи як цілісного організму є організація та реновація садово-паркових об'єктів, що є невід'ємною частиною міста.

Урбанізація міст та зростання антропогенного навантаження, як на історичні ділянки так і на зелений пояс міста, створює складну структуру взаємозв'язків антропогенного та природного середовища, що, в свою чергу висвітлює проблеми організації садово-паркових об'єктів в структурі сучасного міста. Ці проблеми стали одними з найголовніших, як в історичних містах, в яких постає задача збереження історичного середовища, відновлення втрачених чи спотворених природних пам'яток, та забезпечення рівня сучасного комфорту населення та у нових, в яких новітні ідеї «працюють» на створення гармонічного поєднання ландшафтної та архітектурного середовища, що здібне повернути людину до витоків.

Містобудівне значення садово-паркових ансамблів в структурі сучасного міста важко переоцінити, це не тільки чисто утилітарна зелена зона міста з рекреаційною функцією, це специфічна структура. Що має естетичний та емоційно-психологічний вплив. У сучасних містах садово-парковий комплекс є місцем відпочинку для великої кількості людей. Система паркових ансамблів і садово-паркові комплекси є важливою складовою частиною архітектурної композиції й планувальної структури міста в цілому.

Проблеми взаємодії людини та історичних територій набагато складніше, особливо гостро постала сучасна необхідність вивести на новий рівень питання вивчення та реконструкції історичних садів і парків і визначення шляхів розвитку сучасного ландшафтного проектування. Сучасна організація садово-паркових об'єктів в умовах реновації обіймає декілька позицій: ландшафтно-планувальну, архітектурно-композиційну, функціональну, естетичну та ін.

Вважається аксіомою, що архітектурний об'єкт входить в композицію, закладену в природі, як її невід'ємна частина. Найбільш вагомо це проявляється в структурах садово-паркових ансамблів, які з моменту своєї появи вражають уяву людини і є своєрідною моделлю геометричного освоєння природи або прикладом того як алгеброю гармонію повірили. Це не тільки спроба вжитися в природу, використовуючи її методи, але і відображення філософського осмисленого ставлення до навколишнього світу, за допомогою його відтворення. Садово-паркові ансамблі передають світовідчуття, властиве відповідному періоду, яке яскраво, за допомогою архітектурно-просторових і образно-

символічних форм, висловлює ставлення людини до природи в цілому.

Початок третього тисячоліття змусив звернутися до цілого ряду питань, без відповіді на які неможливо вирішувати нагальні проблеми сучасності. У число цих питань входить проблема взаємин людини і природи, що особливо актуальна для розвитку мегаполісів. У наш час місто з усією його складною системою соціально-економічних, психологічних і культурних зв'язків є основним типом розселення. Історичний парковий ландшафт все частіше витісняється з міського середовища, незважаючи на те, що архітектори останнього століття пропонують різні варіанти створення міського простору з урахуванням організації зелених зон: від «парків незайманої природи» в центрі мегаполісу до будівництва міст-садів.

В даний час процеси урбанізації придбали ще більш інтенсивний характер, посилилися темпи життєдіяльності та виробничі процеси, що відсувають на питання збереження природного середовища та в філософському сенсі – природного початку всього існуючого. Сучасне місто росте та розвивається, відповідно збільшуються масштабні градації між відкритими і локалізованими просторами, необхідними для різних видів людської діяльності. С іншої сторони – посилилася необхідність створення «особистих», масштабних людині просторів, для уособлення від надмірних швидкостей та напруги сьогодення.

THE ISSUE OF RELEVANCE OF THE SPORTS SPACES DESIGN FOR THE LESS MOBILE GROUPS OF THE POPULATION

Tarahoust Fatima Zahra

Scientific Adviser – Martyshova L.S., PhD in architecture

The beginning of the third millennium forced us to turn to a number of questions, without the answer to which it is impossible to solve the urgent problems of today. These issues include the problem of ensuring the needs of the less mobile population to use the full range of services, especially in socialization and sports that provide life a sense of fullness.

Today, the issue of social adaptation for the less mobile groups of the population (LMGP) is being updated in the world. The category of LMGP includes pregnant women, parents with wheelchairs, elderly people, and people with disabilities. According to the World Health Organization, more than one billion people have some form of disability, which accounts for 15 % of world's population. Therefore, we will consider in more detail the socialization of the people with disabilities, because everyone of us can be included into this group at least once during our lifetime, for example, after